La commovedora entrevista d'uns estudiants de Figueres a un supervivent de Mauthausen

Tres alumnes de 1r de Batxillerat narren el relat de José Marfil Peralta, de 95 anys, en primera persona

Paula Bueno, Jaume Casals i Adrià Sedó amb José Marfil.

Tres alumnes de primer de batxillerat de l'Institut Olivar Gran de Figueres hem visitat un dels últims supervivents espanyols dels camps de concentració nazis. Amb 95 anys,José Marfil Peralta explica el seu testimoni durant la Guerra Civil espanyola, la seva estada al camp de concentració de Mauthausen (Àustria) i la seva vida després de la "mort". L'entrevista l'hem anat a fer a Morellàs (Catalunya Nord) i ens han acompanyatToni Garcia, professor d'història de l'institut, i Miquel Serrano, historiador i conservador del Museu Memorial de l'Exili.

José Marfil Peralta va néixer en una petita ciutat a prop de Màlaga, el 1921, però, als quinze anys, la seva vida es va truncar per complet quan va haver d'exiliar-se a causa de la guerra. Després de reunir-se amb milers de republicans espanyols al camp d'Argelers, va allistar-se a la "Companyia de Treballadors Estrangers".

Quan l'exèrcit alemany va bombardejar la seva àrea de treball, el seu pare va resultar ferit i va ser portat a Mauthausen on va morir al cap de pocs dies. La seva mort va suposar la primera dels republicans als camps de la mort i, per aquest motiu, van dedicar-liun emocionat minut de silenci. Mentrestant, Marfil aconseguí un treball de fuster a Alemanya sota unes condicions de vida acceptables, però aviat va ser descobert per la Gestapo i ràpidament el van portar al mateix destí que el seu pare. "Anireu a un lloc apropiat", varen ser les paraules determinants del'agent SS per referir-se a l'infern.

Vagons d'un tren de mercaderies

El camí va ser llarg i dur als vagons d'un tren de mercaderies que transportava centenars de presoners.La crueltat dels kapos, les malalties, el treball esgotador o les cambres de gas van ser els motius, entre d'altres, que varen portar a la mort milions de persones que no s'ajustaven als cànons de la "raça ària".

A l'estiu, treballaven al sol durant unes catorze hores, a l'hivern unes deu, amb baixes temperatures i manca de materials per combatre el fred. Mauthausen disposava d'una gran pedrera on s'extreia grans quantitats de pedra, allà hi va laborar un cert temps.

José Marfil va estar internat al camp aproximadament quatre anys i no va poder evitar patir una greu malaltia:la sarna. Va ser atès al "Kabe", la infermeria, on la situació era tolerable.

La memòria en un llibre

Anys després del seu alliberament i amb un període d'anàlisi i reflexió, va escriure un llibre anomenat J'ai survécu à l'enfer nazi, amb la intenció de donar a conèixer la seva experiència i no perdre la memòria històrica. També va realitzar conferències i va acceptar moltes entrevistes per part de joves.

L'entrevistat comenta quin és el seu punt de vista sobre l'emoció de la gent en veure'l: "No sóc cap alcalde". Peròla humilitat i el valor també van acompanyats d'una gran honestedat declarant les fal·làcies d'alguns membres d'organitzacions nacionals.

L'infern dels camps

A més a més, explica una anècdota que representa exactament l'infern dels camps de concentració: "Quan els americans van alliberar el camp, ens vam refugiar a l'habitació del Kapo del campament. Dins de la tauleta de nit hi havia un paquet de fotos, fotos dels crims dels SS. En aquell moment, no li vaig donar importància, ja que portava veient aquell horror durant molt de temps. Més tard, els americans les van agafar i les varen publicar".

Assegura que va ajudar als seus companys de cambra ferits mentre que molts festejaven la sortida a fora. Sens dubte, la seva memòria perdura i els detalls són part del seu relat.

Deixar constància

Després de la commovedora conversa, els tres alumnes no podem dir altra cosa que: "Nosaltres, els joves, tenim el deure de conèixer les causes i les conseqüències de la història que ens envolta i, tot seguit, reaccionar

contra les iniquitats actuals. El testimoniatge de José Marfil serveix per reviure els horrors nazis i deixar constància de la mort de milions de víctimes que van haver de lluitar per la llibertat".

Font del document:
http://www.emporda.info/fets-gent/2016/12/15/commovedora-entrevista-duns-estudiants-figueres/339290.html?utm_source=rss